

det var rigtigt, at man i sin Tid har ydet denne Anerkjendelse, og det er mig ogsaa bekendt, at dette Spørgsmaal har været opløst. Men jeg vil gjøre opmærksom paa, at Methodisterne ere et religiøst Parti, hvis Udbredelse strækker sig langt udenfor Danmarks Grændser, og at det er et religiøst Parti, som har bestaaet i lang Tid, og hvis dogmatiske Stilling er fuldkommen bekendt. Det Samme gjælder ikke om den evangelisk-lutheriske Frikirke. Der siges nu her i den foreliggende Betænkning, at det, hvori denne Frikirke adskiller sig fra Folkekirken, er, at den hellige Skrift efter Kirkens Overbevisning fordrer Adskillelse af Stat og Kirke. Jeg skal lade det Spørgsmaal ganske staa hen, men jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at man dog nu kommer til Staten og begjærer en Anerkjendelse, og jeg kan lige saa lidt lade være at gjøre opmærksom paa, at jeg maa nære nogen Tvivl om, hvorvidt det dogmatiske Standpunkt, som denne saakaldte Frikirke tidligere har angivet som sit, stemmer overens med, hvad her angives. Men da Udvalget henviser denne Sag til Ministeriets Overveielse, skal jeg Intet indvende derimod. Jeg vil ikke udtale mig bestemtere angaaende Sagen, end jeg har gjort, forbi jeg ønske at se det Andragende først, som henvises til Ministeriet. Det er jo muligt, at der kan være en udsørligere Begrundelse deraf end den, som træder frem i Betænkningen, saa at jeg altsaa her ellers kunde udtale mig for tidlig om Sagen. Henvises Andragendet til Ministeriet, skal det komme under Overveielse.

Ordføreren (A. H. Nielsen): Jeg skal bemærke hertil, at, naar den høitærede Minister henholdt sig flere Gange til, hvad der stod i Betænkningen, da er Betænkningen jo kun et Referat. Udvalget har ikke drøftet, om det kunde forenes med den kristelige Lære eller ikke, om Stat og Kirke var sammen; det har ligget langt udenfor vor Opgave at drøfte dette, lige saa vel som at drøfte Methodisternes Stilling over hele Verden. Betænkningen er som sagt et Referat af Andragendet, og naar den høitærede Minister mener, at der maatte er Mere i Andragendet end i Referatet, skal jeg svare, at der er et Skrift med, som viser Kirkens Beskjendelse og Stilling i det Hele til andre Samfund. Dette Skrift har paa mig, og jeg tror paa det hele Udvalg, forsaavidt det har gjort sig bekendt dermed, gjort det Indtryk, at denne Menighed baade ifølge sin Lære, sit Liv og sin Stilling i det Hele ikke burde sammenstilles med Mormoner og Baptister. De Sidste skal jeg dog ikke udtale mig om, idet jeg anerkjender, at der er en stor Forskjel paa Mormoner og Baptister. Jeg vil nødig fornærme Noget, men jeg skal ikke negte, at hvad Mormonerne angaar, finder jeg, at deres Beskjendelse og hele Stilling er saaledes, at der for mig ikke er Tale om at ønske

dette religiøse Parti anerkjendt af Staten. Jeg tilstaa, at dette ikke gjælder paa samme Maade for andre religiøse Retninger, men det ligger jo ikke for. Jeg mener som sagt, og jeg tror, at det hele Udvalg har det samme Indtryk som jeg, at, efter at denne Menighed nu i en lang Aarvække har kjæmpet sig frem under trykkede Blikkaar og er vebbleven at bestaa, og efter at man har givet Balgmenighedsloven og i flere andre Retninger stadig er gaaet videre i Frihed, fortjener denne Sag Ministerens Overveielse, hvilken han jo ogsaa er villig til at skjænke den.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at vi her i Danmark have et større Antal af mindre, religiøse Partier, end man vistnok i Almindelighed tror. Vi have mange andre religiøse Partier end Mormoner og Baptister, og der vil, naar der ydes denne Menighed Anerkjendelse, vistnok blive Spørgsmaal om at yde mange andre en lignende Anerkjendelse.

Høgsbro: Jeg maa tilstaa, at jeg har nogen Tvivl med Hensyn til denne Indstilling, thi jeg skulde tage meget feil, hvis ikke denne Sag allerede engang har været Gjenstand for Forhandling her. Der har i dette Thing været Spørgsmaal om en Anerkjendelse ved Lov af dette Samfund, men den er af dette Thing bleven forkastet, og jeg kan ikke se, at der hidtil er fremkommet saadanne nye Oplysninger om denne Sag, at man kunde finde Anledning til særlig at opfordre Ministeren til at gaa imod en tidligere Afgjorelse af Thinget. I ethvert Tilfælde maa jeg tillade mig at spørge, hvorledes den ærede Minister vil gaa frem ved en mulig Anerkjendelse, om det skulde ske ved Lov eller ved Resolution. Ganske vist blev Methodistmenigheden anerkjendt ved ministeriel eller kongelig Resolution, men jeg veed ogsaa, at der dengang var en stor Meningsforskjel i dette Thing om, hvorvidt dette var rigtigt, og navnlig hvorvidt det kunde forenes med Grundlovens § 78, hvori det hedder, at de fra Folkekirken afvigende Trossamfunds Forhold ordnes nærmere ved Lov. Det lyktes Mange dengang, at det ved denne Bestemmelse var givet, at flige Forholds Ordning maatte ske ved Lov. Jeg kunde nu meget ønske at høre, hvorledes den ærede nuværende Minister stiller sig til dette Spørgsmaal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Jeg vil oprigtig tilstaa, at jeg ikke har opfattet mig det Spørgsmaal, hvorledes Anerkjendelsen skulde ske, idet jeg er gaaet ud fra som noget Givet, at den maatte ske paa samme Maade, som den Anerkjendelse, det ærede Medlem nys har nævnt, er sket. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som netop